

Právě čtete

číslo 9.

VĚTRNÍK

Ročník XLIII.

Sobota 20. října 2012



Dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	malý sál
10:30	příjezd Praha	
13:30	loučení Klapý	malý sál
15:00	Nemelem staré kusy	velký sál
15:30		
16:00		
	Praha	
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude



Recenze

Rádobydivadlo Klapý Martin McDonagh: Kráska z Leenane

Divadelní soubor Rádobydivadlo Klapý projevil velkou dramaturgic-

kou odvahu, když si vybral drsnou tragikomedii současného anglického dramatika Martina McDonagha Kráska z Leenane. Hra sonduje duši člověka s krutou otevře-

ností a pokud situace vylehčuje humorem, je to humor drsný nebo černý.

McDonagh je v povědomí divadelníků jako irský dramatik, i když je to pravda jenom z části, protože má pouze irské kořeny. Rodiče se v Irsku narodili, ale ze země je vyhnala bída a Martin McDonagh se už narodil v Londýně. V jejich domě se scházela irská komunita, kde se vyprávěly příběhy a zpívaly písně. Martin spojil tuto kulturu s drsnou kulturou mladých Angličanů. Uctíval Quentina Ta-

rantina a Martina Scorsese, od nichž se učil udržet diváckou pozornost prudkými střihy, rytmickými proměnami, krajními kontrasty a ironickým nadhledem. Studium pověsil v 16 letech na hřebík, pracoval jen příležitostně a bez skru-

pulí žil z podpory.

Jeho první hry byly odmítány a tak si koupil příručku o tom, jak psát divadelní hru. Devět dní na to vznikla Kráska z Leenane. Bylo to v roce 1996 a autorovi bylo 26 let. Tato hra spolu

s pozdějším Poručíkem Inishmoru a Mrzákem Inishmaanským, Osířelým západem a Pánem polštářů obletěly celý svět.

Kráska z Leenane je ironický ti-

tul. Mavreen, hlavní hrdinku, popisuje autor jako nepřilíš pohlednou ženu kolem čtyřicítky. Její základní problém podobně jako její matky, se kterou žije v zapadlém venkovském stavení, je panický strach ze samoty. Obě se snaží s maximálním egoismem prosadit svůj



život na úkor té druhé. Ale nenávist, netolerance, škodolibost a surovost pocity osamocení jenom umocňují. Jejich vzájemný vztah ztvrdl v kapriciozní pozici boj vyví-



jející se v krutých úkladech a rafinovaných podlostech. Přitom bolest a jejich touha vybědnout z bezútěšného života vzbuzují soucit. Ve hře jsou zakotveny ještě dvě



postavy: Pat představuje pro Mavreen východisko, jak se dostat z kruhu samoty, jeho bratr Ray je spíše jakýmsi informáto-

rem a hybatelem děje.

Režisér Ladislav Valeš nepřistupoval k textu pasívně. Šťastnou ruku měl v řadě razantních škrtů, ale problematický je jeho nepřilížitlivý škrt v závěru hry. I tady je pozitivní zestručnění zejména v pasážích o průběhu vyšetřování a o pohřbu. Chybou je ale škrtnutí motivu tenisového míčku, který je rozehrán v předchozích scénách a zejména zamlčení informace o Patově svatbě. Oslabuje se

tak téma samoty Mavreen, která je díky Patovu sňatku nevratná.

Veronika Vařešová prokazuje v této roli širokou škálu výrazových prostředků oscilující mezi

zlobou a bolestí, urputností a rezignací. Škoda, že nenachází rovnocennou partnerku v matce Mag Dany Cendrové. V jejím podání je Mag nevýrazná, pasívní žena bez hnacího motoru zloby, záudnosti a nenávisti pramenících ze strachu a bolesti. Jak Petr Bernard jako Pat, tak Vítek Šťastný v roli Raye s autentickou jistotou a energií ztvárňují svoje postavy. Přes dílčí výhrady jde o inscenaci, která tvůrčím obsahem obohatila profil přehlídky.

Máše Caltová

Jak to vidí seminaristé

Textovou předlohu pokládáme za velice zajímavou a především aktuální. Inscenace je pevně režijně vedená, avšak plná účinnost hereckých výkonů je ovlivňována nedostatečnou péčí o jevištní řeč. Charaktery a vztahy postav by tak získaly na ještě větší barvitosti.

Půdička

Hledám téma v šuplíku

S Ladislavem Valešem a pomíjivosti lidského života, o bytí a nebytí či o stáří a dalších vážných tématech.

Viděl jsem vaše představení v Josefově Dole a velmi mě zaujalo – kde sbíráš takováhle témata?

Myslím, že to dá život. Tohle té-

ma už ve mně delší dobu zrálo. A tak jsem otevřel šuplík, moji tajnou schránku, a vytáhl jsem to na světlo boží. U mě je to tak, že ta



témata, která se týkají hlavně lidských osudů a vůbec bytí a konání na tomto světě, schraňuju. Zvláště teď, když už přicházím do let, tak cítím větší pocit zodpovědnosti a potřebu klást otázky. A jedna z nich je právě o stáří. A o stáří v té nezvyklé formě, ne právě v košer podobě. Takže tak to nějak přišlo.

Vytahuješ ta témata s ostychem?

Určitě. Myslím, že vždycky k tomu přistupuji s pokorou a dost se vždy bojím, jak to dopadne. S tímhle problémem člověk musí pracovat velmi opatrně. A jak jsi to hezky řekl – ostych tam v každém případě je na místě.

Máš v tom šuplíku ještě hodně podobných věcí?

Řekl bych, že jich tam je ještě hodně. Je ještě spousta věcí, k nimž bych se rád vyjádřil. Jako k existenci tohoto světa. Je třeba neustále lidem klást otázky. Komedie je pěkná věc a člověk potřebuje nutný díl zábavy, s tím souhlasím.

Já dělám tu druhou stranu, nastavuju tvář jaksijiným, kritičtějším pohledem. Možná to divák nepotřebuje nebo nechce vědět, možná by nešel

znovu se na toto představení podívat, ale myslím si, že je nutné takové otázky klást. A kdo jiný je má klást než my, amatéři, kteří máme velkou škálu ve výběru, kteří nejsme závislí na tom, jestli na nás přijdou lidi, nebo jestli nás vedení nebude masírovat, protože nesplníme určitou kvótu návštěvnosti. My si můžeme taková témata vybírat a předkládat je.

Když se to povede, tak diváci přijdou.

Ano, jistý okruh diváků, kteří nás znají, tak si určitě cestu najdou.

PeHe

Páteční seminář byl a nebyl poslední

Po čtvrtetčním sen-
začním odhalení v
pátek ráno nepadlo
na semináři o zvon-
ku ani slovo. Kupo-
divu se dlouho mlu-
vilo hlavně o před-
stavení Blbec k ve-
čeři. A hezky. Ale
bylo jasné, že do
zvonkové kauzy je
zapletena řada dal-
ších, dosud nepode-
zíraných a – bohu-
žel, je to stále jas-
nější – i někdo pří-
mo z poroty. Její
tajemník tentokrát vynechal každo-
denní dávku historek o hereckých
začátcích a celý jeho výstup byl
plný herec-
k ý c h
přebreptů. I
ostatní členo-
vé poroty se
ale chovali
podezřele –
neustále mlu-
vili o blb-
cích, večeři,
rumunských
ženách, fran-
couzských
filmech a
nakonec o

foťbale, a to se přece na rozbor di-
vadelního představení vůbec nehodí!!! Na druhou stranu, dozvěděli

jste se řadu novinek:
pan František Laurin
kupříkladu fandí Bohe-
mians 1905, to jste ne-
věděli, že?

Pan Rudolf Felzmann
pak jménem půdičkářů
apeloval na režisérku
čtvrtetčního představení
– pěkného, ale pěkně
dlouhého - potažmo na
režiséry vůbec, aby při
své tvorbě pamatovali
na to, že člověk po ur-
čité době prostě MUSÍ.
A navrhl, aby se při
dramaurgicko-režijní
přípravě více škrtalo.

Máša Caltová ale pochopila, že se
jen žinýruje říci to naplno a vzala
to do ruky: Žádné škrtky, udělejte



přestávku!!!

A nakonec ještě jedna novinka. Pan Jiří Hlávka prohlásil, že porota vždy (zřejmě díky důmyslnému odposlechu) na rozboru využije všechny jeho myšlenky a on už pak nemá co dodat. Vyzval tedy porotu, aby napříště mluvila až po něm. Nebylo možno rozhodnout o tak zásadní změně přímo na místě, ale po celodenním rokování se přípravný výbor přehlídky usnesl na tom, že změna je vždy možná a návrhu pana Hlávky se pro příští ročník Krakonošova divadelního podzimu rozhodl VYHOVĚT.

Seminář pak šel rychle k závěru. V sobotu bude sice ještě jeden, ale o něm už se psát nebude, takže, moji milí, buďte ve střehu. Za rok jsme tu zas a čekáme na vaši spolupráci!

-ps-

P.S. Chtěla jsem ještě chválit dramaturgickou kvalitu – vysokou – letošního ročníku (až na dvě výjimky), chtěla jsem poděkovat za milá setkání, omluvit se za všechno, co jsme nestihli a co jsme naopak udělali navíc, a spoustu dalších věcí, ale není na to už bohužel místo. A šéfredaktorka nedá ani řádek navíc!

P.P.S. Po uzávěrce tohoto čísla přišla do redakce tato omluva pana J.H.: Prominte, musel jsem narychlo odjet, pristi rok me necekejte, zahraniční angazma.

Chcete vidět tančit Martina Packa?

Taneční divadlo BUFO Praha (www.bu-fo.cz) slaví letos 20. výročí. V sobotu vystoupí jako host na vysokém jevišti. Není to náhoda. Vedoucí souboru, choreograf Martin Pacek, pedagog DAMU, v minulém roce spolupracoval s DS Krakonoš na inscenaci Malované na skle. Získal si tím ve Vysokém značnou oblibu a určitě se může těšit na vřelé přijetí. Je toho ale stále hodně, co o Martinovi nevíme. I proto vznikl tento rozhovor.

Martine, jak ses dostal k tanci a pohybovému divadlu?

Jako slepý k houslím. Na ZŠ jsem byl z ročníku, který se poprvé mohl hlásit na střední školu z osmé třídy. Od rodičů jsem měl nalinkováno, že půjdu studovat na gymnázium, ale v tom se u nás na základce objevil letáček, že se otvírá specializovaná třída lidového tance na Státní konzervatoři v Praze. Její absolventi měli nastoupit do Československého souboru písní a tanců, což byl v té době profesionální folklórní soubor. Já měl tehdy pocit, že se ve třídě nějak neprosazují, tak jsem se přihlásil – jako jediný. V životě jsem netancoval, hrál jsem závodně fotbal... Doma jsem to zdůvodňoval tak, že si alespoň vyzkouším, jak vypadají přijímač-

dostal na gymnázium hladce. Sám ale vlastně nevím, proč jsem to udělal, byla to síla podvědomí. Na talentovkách jsem nějakým zázrakem uspěl, ačkoliv jsem neuměl nic. Později mi řekli, že je zaujal můj smysl pro humor.

Na konzervatoři jsem se do toho oboru postupně zamiloval. Začal jsem navštěvovat divadla, od tanečních představení přes činoherní až k pantomimě, chodil jsem na Fialku, na Polívku a Turbu a díky tomu jsem si tak nějak „rozšiřoval

záběr“. Potom už to šlo ráz na ráz. Na vojně ve Vojenském uměleckém souboru Tábor jsem dostal rozkazem (a to nešlo odmítnout), že musím udělat choreografii, kterou pak viděla vedoucí ze Státního souboru písní a tanců a donutila mě jít na HAMU, obor choreografie, kam jsem se napodruhé dostal. Zároveň jsem začal spolupracovat se slavným souborem Chorea Bohe-mica Aleny Skálové.

Jak vzali tvoje rozhodnutí rodiče, když jsi neměl žádné rodové dispozice?

Maminka velmi vstřícně, tatínek se s tím myslím nesmířil a akceptoval můj obor až v době,

když jsem přestal aktivně tancovat. Mamince jsem se líbil, tatínek chodil trpně na moje vystoupení. Přitom divadlo měli rádi oba, měl jsem kulturní výchovu.

Jak přišel nápad založit v roce 1992 BUFO, to jsi byl ještě na škole?

Ano. Alena Skálová odcházela z Chorey Bohe-micy a vybrala si mě jako nástupce, věřila ve mě a fandila mi. Začal jsem tam tancovat, pak, už jako vedoucí souboru, jsem se dostal na HAMU a svoje

první taneční představení jsem udělal právě s Choreou Bohemicou. Byla to Hra o Faustovi. Alena to sice ocenila, ale jako zakladatelka souboru měla jinou představu o jeho dalším směřování, což vedlo k rozporu mezi námi. Nemohl jsem dělat vedoucího a nedělat svoje choreografie. Čili jsme se v podstatě rozešli. Pár lidí ze souboru chtělo, abych se vrátil, ale já jsem jako jedinou možnost viděl v založení souboru nového. Mělo to obrovskou výhodu: ročníkové práce, vlastně i absolventskou, jsem dělal se svým souborem. Všichni členové byli amatéři, ale na výbor-né úrovni a já jsem mohl



začít dělat věci, které mě bavily a baví. Tak vzniklo BUFO. Zakládal jsem ho se sedmi lidmi a letos, kdy slavíme 20 let, v souboru těch sedm lidí pořád je!

Zajímá mě, jestli a jak se počáteční směřování BUFA změnilo?

No jéje. Začínali jsme jako BU-doucnost Folklóru – ironicky jsme chtěli rýpnout do tradičních folkloristů, kteří nepripouštějí jinou, než svou cestu. BUFO se folklórem zabývá, ale k němu historicky patří i humor, někdy černý, i hororové prvky. Chtěl jsem

folklór prezentovat jinak. Souběžně jsem začal učit na DAMU, spolupracovat s profesionálními divadly (pohybová spolupráce, choreografie) a tím se rozšiřovalo i moje vnímání divadla. Vlastně jsem se sám díky tomu vzdělával. I moje směřování se od folklóru jakožto hlavní náplně posunulo k tanečně pohybovému divadlu, které má inspirační zdroje jinde než v lidovém umění. Například v pantomimě, comedii dell'arte, v němé grotesce, klasickém baletu a moderním výrazovém tanci.

Nyní už je nás přes třicet a soubor stavím také netradičně.

Ne jako generační, ale jako soubor divadelní. Čili tam jsou mladí, středněvěcí i starší. A snažím se témata propojovat právě i s tím, jaké je složení souboru.

Kde se berou noví členové? Jsou to i profesionální herci?

V současné době ne, máme jednu studentku DAMU, ale jinak jsou to bývalí členové Chorey Bohemicy, dále bývalí profesionální tanečníci, lidé z folklórních souborů, zkrátka taková všehochuť, což je

moc dobře, můžeme se navzájem ovlivňovat. Máme mezi sebou například i špičkové tanečníky street dance apod.

Jsme amatérský soubor, ale já nedokážu oddělit amatéry od profesionálů, co se týče nároků na ně. Něco jiného jsou hranice možností, ale na zkouškách nedělám rozdíl. To je základní předpoklad úspěchu.

Můžu potvrdit, že to je o tobě známo. A v té souvislosti se chci ještě zeptat na tvou spolupráci s vysokým spolkem - byla první takového druhu?

Ano, s činoherním amatérským souborem to bylo určitě moje první setkání. Bylo to úžasný. A



neříkám to ze slušnosti. Jsem jako houba. Hrozně rád objevuju nové zkušenosti a tohle byla velká nová zkušenost, navíc tak intenzivní. Bylo to hodně inspirativní. V Krakonoši jsou také mladí, střední, starší, jen nejsou tak dobří tanečníci, což se ani nepředpokládá. Ale byl to do jisté míry ekvivalent BUFA. Každý má nějaké přednosti a nějaké handicapy a mě hrozně baví to všechno v lidech objevovat a stavět jim choreografii lidem na tělo. Když přijdeš k profesionálním tanečníkům a uděláš krok, oni to hned umějí, nejpozději napodruhé, navíc to zatančují líp než já a mě nejvíce baví to hledání. Asi bych to neměl prozrazovat, ale já si vlastně díky tomu choreografie ani moc nepřipravuju, zvláště když jdu do nového prostředí. Musím lidi napřed poznat a odhadnout, jaké jsou jejich možnosti, stropy, mantinely...

Můžeme tebe v současné době vidět tančit? Při jakých příležitostech?

Ne, ne, tančit na jevišti mě už asi nikdo neuvidí! Pokud nejde o soukromou párty, netančím. Už ne. Ačkoliv, brzo budeme slavit s BUFEM dvacetiny, tak možná tam si ještě poskočím....

Díky za rozhovor a ke dvacetinám všechno nejlepší, ať vám to dál tak dobře „poskakuje“.

-ps-

Bárta: Jsem spokojený

Máme za sebou 43. ročník přehlídky - jak bys ten letošní zhodnotil z pohledu starosty poradatelského spolku?

Pokud mohu mluvit za sebe, tak přes počáteční obavy, neboť se zde neobjevují takové tradiční a velké soubory jako Ořechov, Boleradice, Horšovský Týn, Žlutice, Vysoké, je úroveň přehlídky poměrně slušná. I když se objevily věci, které by na přehlídce asi být neměly. Pokud jsem mohl sledovat divadlo, tak do dneška dvě věci tady byly velmi dobré, proto jsem spokojený.

Například DS ŠAMU Štítina si velmi pochvaloval spolupráci se zdejšími techniky a vůbec technické vybavení divadla. V podstatě to, že soubor Krakonoš vlastní budovu divadla je republikový unikát (jedno ze dvou v republice). Vám se ji v posledních letech podařilo hodně vylepšit, máte v plánu i nějaké další investice?

Každý rok se snažíme něco v divadle opravit, zlepšit z našich vlastních prostředků nebo z prostředků jakýchkoli dotačních, letos jsme měli v plánu věnovat se loutkové scéně. Podali jsme žádost o grant z programu rozvoje venkova k příslušné MASce „Přijďte pobejt“, o.s. Jilemnice. Bohužel jsme neuspěli.

Budete se pokoušet zno-

vu?

Existuje ještě možnost, že budou během podzimu vypsaný další výzvy na zbytek do-
tačních peněz. Po-
kud se tak oprav-
du stane, projekt
na restaurování
loutkové scény
včetně marionet je
připravený, a tak
jej určitě podáme.

*Jak jsem se zmi-
nila, vlastnictví
budovy spolkem
není zcela obvyk-
lé. Je to plus nebo minus pro sou-
bor?*

Tak napůl. Určitě jsme v tomto
směru unikátní v České republice.
Stojí to víc starostí, víc našich pe-
něž, musíme si na všechno vydělat.
Ale starostou spolku jsem pátý rok
a zatím to zvládáme.

Co plánujete v nejbližší době?

V listopadu plánujeme tři reprízy
poměrně úspěšného představení
Malované na skle, samozřejmě se
budeme snažit, abychom to své
divadelní činění vyvezli i za hrani-
ce regionu. A co se týká nějakých
investičních akcí, jak jsem říkal,
budeme se snažit znovu o grant a i
v příštím roce realizovat jisté men-
ší investiční akce, ať už je



to v divadelní ku-
chyňce či v technice.

*Vysockou přehlídku
navštívila ministryně
kultury Alena Haná-
ková. Čím pro vás
její návštěva tady
byla? Může to pře-
hlídku do budoucna
nějak ovlivnit?*

Určitě to je význam-
ný počin v rámci
Krakonošova podzi-
mu, neboť ne všdy-
ky se zde takto vyso-
ce postavení činitelé
objevují. Ale musím
podotknout, že spo-

lupráce s odborem regionální a ná-
rodnostní kultury na ministerstvu
kultury, speciálně s paní Malcovou
a Vozkovou je už léta letoucí velmi
dobrá. Stejně tak musím konstato-
vat, že s kulturním oddělením Kraj-
ského úřadu LK je taky dobrá, ale
uvidíme, co se stane po letošních
volbách.

-jn-

Jazykový koutek

Již delší dobu se mezi námi vy-
skytuje zásadně nesprávný výraz,
který se postupně šíří jako ptačí
chřipka. Proto jsme se rozhodli
podniknout kroky, abychom tomu
učinili přítrž. Řeč bude o správném
užívání slova „přehlídka“. Slovo

val, označuje událost, během které je jednou skupinou osob prezentován soubor subjektů, věcných či duševních, druhé (zpravidla větší) skupině. Podstatné je uvědomit si, že toto slovo použité v jednotném čísle, označuje tuto událost jako celek. Pokud jde o více oddělených událostí, použijeme množné číslo, tedy „přehlídky“.

Nyní si uveďme pro názornost několik příkladů: *V říjnu máme u nás divadelní přehlídku* – tímto sdělujeme posluchači, že se u nás v daném časovém období koná jeden konkrétní divadelní festival. *V říjnu máme u nás divadelní přehlídky* – tato věta nemá smysl, protože u nás máme v říjnu pouze jeden festival a tím je Krakonošův divadelní podzim. *Navštívil jsem všechny ročníky přehlídky* – posluchač se dozví, že jsem patrně náruživý a věrný návštěvník vysockého divadla, neb jsem viděl všechny ročníky jednoho konkrétního festivalu. *Navštívil jsem všechny ročníky přehlídek* – posluchač se dozví, že jsem ještě větší náruživce a navštívil jsem všechny ročníky minimálně dvou různých festivalů.

Prosíme, aby si čtenáři tuto informaci prostudovali a uvědomili si, že používání množného čísla „přehlídky“, máme-li na mysli pouze jediný ročník, je majestátním omylem.

STDK

v9/2012 strana 11

Ouvej (ejchuchu)

Sluníčko nádherně září nad hlavami,
mraky si nechalo zavřené kdesi.
Po horách rozlilo skleničky s barvami,
zlatem a okrem vás lákají lesy.

Týden se naklonil – byl jako pohádka -
sobota je tady – říkáš si – ouvej-
brzy čas zimní vám zaklepe na vrátka-
prosiš čas – alespoň chvilíčku couvej.

On málo poslouchá - prasecky pospíchá -
nechme ho běžet - vždyť toť jeho úkol
a dřív než zima nás rampouchem popíchá,
s úsměvem a s chválou pohlédni vůkol.

Kdybychom nechtěli – sem bychom nejeli,
doma je práce dost – no co – vždyť počká,
tady jsme s divadlem, tady jsme s přáteli,
a to, co musíme - však se to dočká.

Tak ahoj – za rok – no musíme doufatí,
že každý z nás cestu najde sem zase,
srdíčko vysocké, že sílu neztratí,
Krakonoš uvítá nás v celé kráse.

Tak jed'te domů a vemte si vzpomínky
na lidi – divadlo – na pěkný čas,
rok celý chovejte ty vzácné kamínky,
no a pak prostě je přivezte zas.

Ať čas letí – jak si letí,
čeká nás dnů jako smetí.
Jedno nelze neviděti -
Jak nám kolem stárnou děti!

-jh-



Milan Schejbal, - KDP mladým, neděle-úterý



Regina Szymiková - seminář jevištní řeči, čtvrtek-pátek





František Zborník - Klub režisérů SČDO, sobota-pátek



Rudolf Felzmann - Seminář KDP, pátek-pátek



Výzva

STDK prosí všechny silné muže, aby pomohli v sobotu po představení Tanečního divadla Bufo Praha s úpravou sálu v divadle Krakonoš na večerní slavnostní vyhlášení výsledků národní přehlídky a následný bál Sejkorák. Ochotní siláci hlaste se, prosím, u Karla Bárty st.

-red-

Jak se obsluhuje porota

Hodnocení jednotlivých představení je věc velmi náročná. Tato energie je čerpána z divadelní hospůdky a že se, panečku, porota umí posílit! Pravda, záleží na samotné náročnosti představení. Jednotlivé dávky se pohybují o d 10-20 dkg salátů, tlačenek s drobným popíjením vína, piva či vody. Potíž nastává ve chvílích vysoce náročného představení, kdy se potřeba doplnit energii zvýší 2 – 3x. Nevšední prosby nastávají ve chvíli, kdy se jeden z porotců opozdí a ostatní členové mu překřikující se objednávají „chutnou“ krmi jsouce si

Předpověď počasí na sobotu



jisti, že právě toto by si dotyčný určitě objednal. Samá voda. Krátce – obsluhovat v klubovně je pro znalce, vytrvalce, svalovce ... ale hlavně pro nadšence.

Hebe

Základ pyramidy

V pátek ve 12.30 hodin byl položen základní kámen vobskočácké pyramidy

a tím také světosti spolku. Dále – nabídka čestného členství pro Krakonoše bez povinnosti placení příspěvku nese ovoce, viz počasí!



Sláva nám!

Vaše půlky



A jdeme do posledního dne, večera a noci – či až rána? Počasí je příznivé. Pěknější závěr si ani neumím představit. Teploty nad nulou - v tuto dobu je neobvyklé. Užijte si to.

Partneři XLIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu



Všeobecný úvod k výrobě ovocných destilátů

Pokračování z minulého čísla

Při výrobě rumu vstupuje jako surovina melasa od výroby třtinového cukru neb i přímo surová šťáva a některé přísady např. ananas. **Arak** se původně vyráběl ze zkvašené palmové šťávy, nyní však téměř výhradně z rýže.

Surovinami pro výrobu **žitné kořalky** a **whisky** jsou žito neb jiné obiloviny, nikoliv však kukuřice.



Neděle 21. října 2012

kdy	co	kde
14:00	velká uklízeččí brigáda	Krakonoš a okolí
20:00	zhášení světel	tečka

Větrník, zpravodaj XLIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 150 ks. Cena 5 Kč.